

Odabir specijalizacije i relativno zadovoljstvo poslom obiteljskih liječnika i ostalih specijalista u Austriji

Wolfgang Spiegel, Otto Pichlhöfer, Diana Haoula, Barbara Schneider, Manfred Maier

CMJ 2008;49:375-83

Cilj Odrediti relativno zadovoljstvo poslom austrijskih obiteljskih liječnika i ostalih specijalista s obzirom na to jesu li dobili željenu specijalizaciju.

Postupci U ovom presječnom istraživanju ponovno smo pregledali podatke o dodjeli specijalizacija u Austriji. Svi liječnici koji rade u Beču i imaju odobrenje za rad Bečke liječničke komore ispitani su upitnikom od 12 čestica. Analizirali smo povezanost između njihove željene specijalizacije, specijalizacije koju prakticiraju i njihovog odgovora na pitanje misle li da bi imali veće zadovoljstvo poslom u nekoj drugoj specijalizaciji. Također smo izračunali relativno zadovoljstvo poslom.

Rezultati Od 8127 liječnika, 2736 (34%) je popunilo upitnik u dvije serije slanja. Od liječnika koji su popunili upitnik, 50,3% (43,2% muškaraca) nisu dobili željenu specijalizaciju a 65,1% je tvrdilo da su ranije željeli drugačiju specijalizaciju. Postojala je značajna razlika u relativnom zadovoljstvu poslom između specijalista koji su dobili željenu specijalizaciju ($n = 1005$) i onih koji nisu ($n = 697$) (0,95 vs 0,62 od maksimalno 1, $P < 0.001$). Nije bilo značajnih razlika u relativnom zadovoljstvu poslom između obiteljskih liječnika koji su željeli postati specijalisti ($n = 679$) i specijalista koji su željeli postati obiteljski liječnici ($n = 533$; 0,89 vs 0,81; $P = 0,01$; χ^2 test).

Zaključak Veliki postotak obiteljskih liječnika u Austriji nekoć je želio drukčiju specijalizaciju. Među onima koji nisu dobili željenu specijalizaciju, obiteljski liječnici pokazali su znatno veće zadovoljstvo poslom nego specijalisti. Bavljenje željenom specijalizacijom snažan je prediktor zadovoljstva poslom među specijalistima, ali ne i među obiteljskim liječnicima.